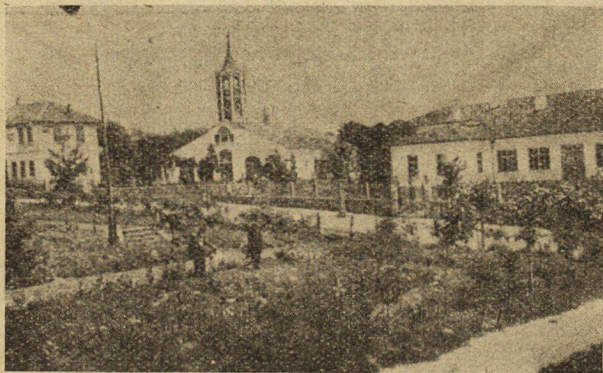

църква, гдето билъ запазенъ олтарния престолъ, около който били струпани камъни, та се образувало черковище. Като се разширило селото надолу, долнокрайнци не могли да стоятъ безъ покрита църква за опѣло, вѣнчавка и кръщение. Надумали се, та тайно, повече ношно време, съградили едно ниско дървено здание, повече въ земята, отколкото на видѣло. Единъ день тѣ се уговорили съ търновската власть, която разрешила на владиката да се освети дървената барака за църква, посветена на „Успение Света Богородица“.

Църквата „Св. Богородица“ — отъ лѣво метохъ,
отъ дѣсно училище.

Следъ време, по настояване на Русия предъ Цариградското правителство, Високата Porta взела да разрешава и по-приветливи църкви. Подиръ Одринския миръ (1829 г.) килифарци настояли предъ Търновския митрополитъ *Неофитъ Критски*, гръкъ, да измоли изцигането на каменъ новъ храмъ вмѣсто дървената барака. Това станало презъ 1835 година. Новата църква нѣма високъ сводъ, каквито се градятъ обикновено. Сводътъ се подпира на 10 дебели дървени стълбове. Вътре пространството е раздѣлено на мъжко и женско отдѣление. Първитѣ икони сж малки, иконостасътъ е изработенъ къмъ 1841 г. отъ трѣвненскитѣ иконописци *Кръстанъ Захариевъ* и *Симеонъ Симеоновъ*. Рѣзбата е отъ здраво орѣхово дърво и е художествена работа. Църковнитѣ принадлежности: сребрѣнъ потиръ, звѣнецъ въ олтаря отъ 1816 год., старъ кръстъ, украсенъ отъ сѣрма и драгоценни камъни, хубавъ дървенъ полиелей подаренъ отъ попъ *Стояна*, нѣколко стари икони още отъ дървената църква съ дата 1810 год., подарени отъ ктиторъ *Петко* отъ 1810 1822 и 1823 год. Има и нѣколко ценни църковни книги отъ 1795 г., купени отъ попъ *Генко* въ 1823 г. До 1788 г. въ църквата свещеницитѣ служили по рѣкописни книги, а отъ това време били доставени печатни. Иконитѣ по иконостаса въ църквата сж изработени въ 1836, 1837 год.